

Dels indults als braços de Cs

«La reforma laboral, amb les eleccions a Castella i Lleó en l'horitzó, constitueix el primer pas de Sánchez per allunyar-se dels socis d'investidura»

Tot el que envolta la reforma laboral és un resum precís de com Pedro Sánchez ha tractat els socis al llarg de la legislatura. També serveix per entendre el concepte elàstic de compliment dels compromisos del govern espanyol. Només cal fer un viatge curt en el temps, al maig del 2020, per recordar que tant el PSOE com Unides Podem es van comprometre a derogar de manera íntegra el marc laboral del PP per tal d'assegurar-se el suport de Bildu a una de les pròrrogues de l'estat d'alarma. Un cop pactada la reforma -que no derogació- de la reforma de Mariano Rajoy, Sánchez prioritza el consens aconseguit per Yolanda Díaz amb patronal i sindicats que no pas els compromisos amb els qui, com Bildu, ERC i el PNB, han estat seu fidel suport.

Per això el ministre Félix Bolaños, la clau anglesa de la Moncloa -serveix tant per generar la coreografia que va desembocar els indults com per dissenyar la taula de diàleg, a banda de les negociacions habituals amb els grups al Congrés-, ja parla obertament d'eixamplar suports a través de Ciutadans. L'argument és que, si els d'Inés Arrimadas, camí de la irrellevància quan se celebrin les properes eleccions espanyoles, estan oberts a validar de manera acrítica el text, aquesta és una oportunitat que no es pot desaproveitar. El problema és que ni tan sols en aquest escenari la reforma podria tirar endavant, perquè es requeririen els vots afirmatius del PDECat -una possibilitat real- i que el PNB no s'hi oposés. La tàctica dels nacionalistes bascos és coneguda: acudir a la taula de negociació amb una caixa registradora i un Excel amb les competències pendents de traspasar. Com més ressoni la caixa i com més gruixut sigui l'Excel, més números de sortir-se'n tindrà Sánchez de qualsevol conversa.

La reforma laboral, en tot cas, pot constituir el primer pas del president espanyol per allunyar-se dels socis habituals -en especial ERC- camí de les eleccions a Castella i Lleó i també de cara al tram final de la legislatura. No reunir la taula de diàleg abans dels comicis autonòmics forma part d'aquesta coreografia: una fotografia d'aquest tipus ara no va bé al PSOE, de manera que ERC s'ha s'afanyat a justificar l'incompliment de reunir la mesa al gener amb l'argument que la prioritat són els continguts, i no les reunions, una manera implícita d'admetre que per ara no hi haurà trobades perquè no hi ha continguts. Els republicans, a banda, tampoc poden avalar una reforma que no retorna els 45 dies d'indemnització per any treballat ni fa prevaldre els convenis autonòmics.

"Seria un frau per a la classe treballadora", sostenia dimecres Gabriel Rufián a Catalunya Ràdio, en referència a si aprovarien el projecte liderat per Yolanda Díaz, que va definir com a "personal". La vicepresidenta segona, ungida com a candidata de l'espai d'Unides Podem a l'espera de trobar la fórmula electoral concreta, s'hi juga part del seu futur, en aquesta partida. Una partida en què el PSOE, com ha intentat al llarg de tota la legislatura -els estats d'alarma en van ser un exemple diàfan-, torna a jugar la carta de Ciutadans. El problema el tindrà quan els d'Arrimadas puguin comptar els diputats amb els dits d'una mà després de les properes eleccions i Sánchez vegi que, per ser president, haurà de tornar a picar la porta d'ERC, el PNB i Bildu, sempre i quan la dreta no l'escombri. El CIS, per ara, encara li concedeix cert avantatge.

Els republicans i l'esquerra abertzale disposen, a banda, d'una oportunitat per evidenciar que el PSOE no compleix amb els compromisos. La llei de l'audiovisual va ser l'episodi en què més a prop es va estar de trencar la corda entre la Moncloa i ERC, i la reforma laboral té tots els números de convertir-se en el moment en què a Bildu li cau la bena dels ulls. Amb els indults amortitzats -el Suprem els ha acabat de validar amb uns arguments que haurien de fer caure la cara de vergonya a la dreta i a l'extrema dreta, que ha topat amb qui fins ara havia actuat com a fidel aliat de la seva causa política-, qualsevol moviment que s'assembli a una concessió territorial fa nosa a Sánchez. Sigui la reforma laboral o sigui la tercera reunió de la taula de diàleg.

